

Chambre des Représentants

SESSION 1956-1957.

2 JUILLET 1957.

PROPOSITION DE LOI

modifiant les lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés, coordonnées le 9 mars 1951.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

En Belgique, la législation sur les vacances annuelles a déjà subi des modifications nombreuses. Il apparaît cependant que le moment soit venu de franchir un stade nouveau dans ce domaine.

En effet, la situation économique devrait permettre aux travailleurs d'obtenir de nouveaux avantages en matière de vacances annuelles.

La législation actuelle prévoit que les travailleurs recevront six jours de salaire supplémentaire appelé communément, double pécule.

Le législateur a voulu donner un véritable sens aux vacances et permettre aux travailleurs de se déplacer vers les centres de repos.

Le principe étant admis pour six jours, nous ne voyons aucune raison pour ne pas accorder 12 jours de salaire complémentaire pour 12 jours de congés.

Des dispositions de l'espèce ont été prises dans différents pays. Nous citons, à titre exemplatif :

— *Les Pays-Bas*, qui octroient 12 jours de double pécule pour 12 jours de vacances.

— *l'Autriche* où les travailleurs, indépendamment du salaire payé pour le congé légal, recevront tous, sans exception :

— pour 1957 : trois semaines de salaire supplémentaire,
— pour 1958 et les années suivantes : quatre semaines de salaire supplémentaire;

— la France où les congés légaux sont de trois semaines.

D'autres dispositions du même genre sont sans doute appliquées dans d'autres pays.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1956-1957.

2 JULI 1957.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de op 9 maart 1951 samengeordende wetten betreffende het jaarlijks verlof der loonarbeiders.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Er zijn in België reeds tal van wijzigingen aangebracht in de wetgeving betreffende het jaarlijks verlof. Toch lijkt de tijd gekomen te zijn om op die weg een stap verder te gaan.

Gezien de economische toestand zou het voor de arbeiders immers mogelijk zijn nieuwe voordelen inzake jaarlijks verlof te bekomen.

Volgens de huidige wetgeving hebben de arbeiders recht op zes dagen loon extra, doorgans dubbel verlofgeld genoemd.

De wetgever heeft aan het verlof een werkelijke zin willen geven en het de arbeiders willen mogelijk maken naar verlofcentra te gaan.

Daar men het in principe eens is over zes dagen, zien wij niet in waarom men niet 12 dagen loon extra voor 12 dagen verlof zou geven.

In verschillende landen werden bepalingen van die aard genomen. Noemen wij bij voorbeeld :

— *Nederland*, waar 12 dagen dubbel verlofgeld voor 12 dagen verlof wordt toegekend;

— *Oostenrijk* : buiten het voor het wettelijk verlof uitbetaalde loon zullen alle arbeiders, zonder uitzondering,

— voor 1957 drie weken loon extra;
— voor 1958 en de volgende jaren vier weken loon extra ontvangen;

— *Frankrijk* : het wettelijk verlof bedraagt er drie weken.

Ongetwijfeld worden andere, soortgelijke bepalingen in andere landen toegepast.

La tendance générale est au double pécule pour la durée totale des vacances.

La présente proposition de loi a pour but de garantir aux travailleurs le double pécule de vacances pour les douze jours de congé accordés par le législateur belge.

L'article 1er de la proposition modifie l'article 6ter des lois coordonnées et détermine les bénéficiaires.

L'article 2 vise le financement du nouveau régime en augmentant la cotisation de 2 %.

Les articles 3 et 4 visent les nouveaux taux du pécule de vacances. L'article 5 prévoit l'octroi des avantages pour 1958 et le financement de ces nouveaux avantages à partir de juillet 1957.

Algemeen wordt gestreefd naar dubbel verlofgeld voor de gehele duur van het verlof.

Dit wetsvoorstel heeft ten doel aan de arbeiders een dubbel verlofgeld toe te kennen voor de twaalf dagen verlof die hun door de Belgische wetgever worden toegekend.

Artikel 1 van het wetsvoorstel wijzigt artikel 6ter van de samengeordende wetten en bepaalt tevens de rechthebbenden.

Artikel 2 heeft betrekking op de financiering van de nieuwe regeling door een verhoging van de bijdrage met 2 %.

De artikelen 3 en 4 hebben betrekking op de nieuwe bedragen van het verlofgeld. Krachtens artikel 5 worden de voordelen toegekend vanaf 1958 en gaat de financiering van deze nieuwe voordelen in vanaf juli 1957.

J. MAGE & A. GAILLY.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'article 6ter des lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés, coordonnées le 9 mars 1951, modifié par la loi du 4 juillet 1956, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 6ter. — Les travailleurs, à l'exception de ceux visés par l'arrêté-loi du 14 avril 1945 sur les congés annuels des mineurs du fond et par l'arrêté du Régent du 11 mai 1946 portant création d'une caisse particulière de vacances pour l'industrie diamantaire, ont droit à des vacances supplémentaires à condition d'être âgés de 21 ans à l'expiration de l'exercice de vacances. »

Art. 2.

L'article 9 des mêmes lois, modifié par la loi du 11 mars 1954, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 9. — Sans préjudice des cotisations spéciales résultant de l'application des articles 7 et 18, la cotisation de l'employeur afférente aux vacances annuelles est égale à 8,5 % des salaires bruts; toutefois, en ce qui concerne les travailleurs visés par l'arrêté-loi du 14 avril 1945, sur les congés annuels des ouvriers mineurs du fond et par l'arrêté du Régent du 11 mai 1946 portant création d'une caisse particulière de vacances pour l'industrie diamantaire, la cotisation est réduite à 7 %.

La cotisation se répartit comme suit :

1°) 0,5 % destinés à payer le pécule supplémentaire en raison des charges familiales;

2°) 8 % ou 6,5 % destinés au financement des péculs afférents :

- a) aux vacances ordinaires visées à l'article 4;
- b) aux vacances supplémentaires des jeunes travailleurs visées aux articles 6 et 6bis;
- c) aux vacances supplémentaires visées aux articles 6ter et 6quater ».

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Artikel 6ter van de wetten betreffende het jaarlijks verlof der loonarbeiders, gecoördineerd op 9 maart 1951, zoals het werd gewijzigd bij de wet van 4 juli 1956, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 6ter. De arbeiders, met uitzondering van deze bedoeld in de besluitwet van 14 april 1945 betreffende het jaarlijks verlof van de ondergrondse mijnwerkers en in het besluit van de Regent van 11 mei 1946 tot oprichting van een particuliere verlofkas voor de diamantnijverheid, hebben recht op aanvullend verlof op voorwaarde dat zij 21 jaar oud zijn op het einde van het verlofdienstjaar ».

Art. 2.

Artikel 9 van dezelfde wetten, gewijzigd bij de wet van 11 maart 1954, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 9. Onverminderd de speciale bijdragen welke voortvloeien uit de toepassing van de artikelen 7 en 18, is de werkgeversbijdrage met betrekking tot het jaarlijks verlof gelijk aan 8,5 % van de brutolonen; wat evenwel de arbeiders betreft, bedoeld in de besluitwet van 14 april 1945 betreffende het jaarlijks verlof van de ondergrondse mijnwerkers en in het besluit van de Regent van 11 mei 1946 tot oprichting van een particuliere verlofkas voor de diamantnijverheid, wordt de bijdrage tot 7 % verminderd.

De bijdrage wordt als volgt verdeeld :

1°) 0,5 % is bestemd voor de betaling van het bijkomend verlofgeld wegens gezinslast;

2°) 8 % of 6,5 % zijn bestemd voor de financiering van het verlofgeld met betrekking :

- a) tot het in artikel 4 bedoeld gewoon verlof;
- b) tot het in de artikelen 6 en 6bis bedoeld bijkomend verlof voor jonge arbeiders;
- c) tot het in de artikelen 6ter en 6quater bedoeld aanvullend verlof ».

Art. 3.

L'article 15 des mêmes lois, modifié par la loi du 11 mars 1954, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 15. — Le montant du pécule de vacances, auquel ont droit les travailleurs visés à l'article 1er, calculé sur le salaire brut gagné par le travailleurs au cours de l'exercice de vacances et majoré éventuellement pour tous les travailleurs d'un salaire fictif pour les journées d'interruption de travail assimilées à des journées de travail effectif, est égal à :

1°) 4 % pour les travailleurs âgés de 21 ans et plus à l'expiration de l'exercice de vacances.

2°) 8 % pour les travailleurs âgés de 18 à 20 ans à l'expiration de l'exercice de vacances.

3°) 10 % pour les travailleurs âgés de moins de 18 ans à l'expiration de l'exercice de vacances. »

Art. 4.

L'article 15bis des mêmes lois, modifié par la loi du 4 juillet 1956, est remplacé par la disposition suivante :

« Article 15bis. — Le pécule afférent aux vacances supplémentaires visées à l'article 6ter est égal au pécule de vacances fixé à l'article 15, alinéa 1er, 1°. »

Art. 5.

Les avantages résultant de l'application de la présente loi sont accordés pour la première fois en 1958.

Toutefois, les cotisations fixées à l'article 2 sont dues sur les salaires gagnés à partir du 1er juillet 1957.

Art. 3.

Artikel 15 van dezelfde wetten, zoals het werd gewijzigd bij de wet van 11 maart 1954, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 15. — Het bedrag van het verlofgeld, waarop de in artikel 1 bedoelde arbeiders recht hebben, berekend op basis van het door de arbeider tijdens het verlofdienstjaar verdiende brutoloon, waarbij eventueel voor al de arbeiders een fictief loon wordt gevoegd voor de dagen van arbeidsonderbreking die met dagen van werkelijke arbeid gelijkgesteld zijn, wordt vastgesteld op :

1°) 4 % voor de arbeiders die op het einde van het verlofdienstjaar 21 jaar en ouder zijn;

2°) 8 % voor de arbeiders die op het einde van het verlofdienstjaar 18 tot 20 jaar oud zijn;

3°) 10 % voor de arbeiders die op het einde van het verlofdienstjaar minder dan 18 jaar oud zijn. »

Art. 4.

Artikel 15bis, in dezelfde wetten, zoals het werd gewijzigd bij de wet van 4 juli 1956, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Artikel 15bis. — Het verlofgeld betreffende het bij artikel 6ter beoogde aanvullend verlof is gelijk aan het bij artikel 15, eerste lid, 1°, bepaalde verlofgeld. »

Art. 5.

De voordelen die uit de toepassing van deze wet voortvloeien, worden voor de eerste maal toegekend in 1958.

De in artikel 2 bepaalde bijdragen zijn verschuldigd op de van 1 juli 1957 af verdiende lonen.